

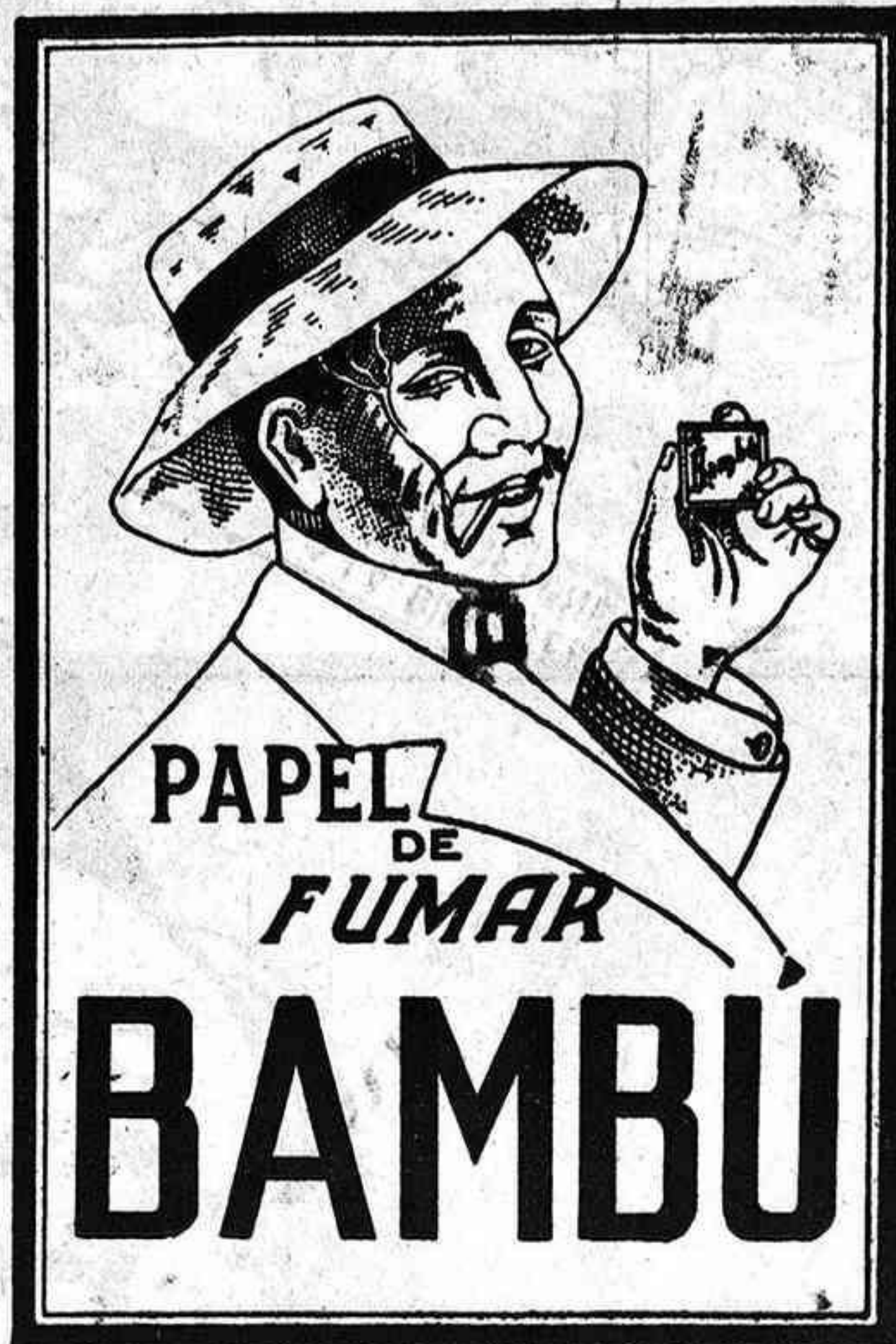

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

LA BIBLIOTECA DE BARCELONA

LA TRAMUNTANADA DE DIUMENGE

VIES URINÀRIES

Impureses de la sang - Debilitat nerviosa
 Prou sofrir inútilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenorria* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uratrítis*, *prostatítis*, *orquítis*, *clatítis*, *gota militar*, etc. de l'home, *vulvítis*, *vaginitis*, *metrítis*, *uretrítis*, *cistítis*, *anexítis*, *fluxos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Caixets del Doctor Soivre**, als malalts es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. Venda: 6'60 ptes. caixa.

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Píldores depuratives del Dr. Soivre**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronsos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. Venda: 6'60 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatòria*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, *de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Soivre**, més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la joventut, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. Venda: pessetes 6'60 el flascó.

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA. — Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes., en segells per al franquex a **Officines Laboratori Sôkatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 80791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenrotllament, tractament i guariment de dites malalties.

FEROTYL

Específic de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
 (MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la Feblesa y molt efecàs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinérgic i homo-estimulasa de les glàndules intersicials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap òrgan, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fòsfors, ni cantárides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOPRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dutrem
 Alt de Sant Pere, 50 - B A R C E L O N A - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Arrepentides, 8 - Tel. 21361

BARCELONA

Fora de Barcelona:

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÓNICA

¡Elecciones Municipals!

ES eleccions municipals del diumenge tenen una importància extraordinària. Tenen gran importància en sentit polític i en sentit administratiu.

En sentit polític, una nova victòria de les dretes marcaria un canvi d'orientacions en l'opinió, posaria altra vegada el govern de la ciutat en mans no hàbils, malgrat la propaganda auto-bombística que els homes de dreta es fan en l'actualitat.

Si la Lliga triomfés en les vinents eleccions —per damunt de l'element obrer i la forta èmpenta de l'hora esquerrana—, la seva victòria la deuria a la especialíssima reacció dels qui tornen al passat, fugint de la incompetència dels homes del present: una reacció en bona part tan simplista com aquell castell de la Lliga on Barcelona, assaïtat el pit, demana als homes de la Lliga que la salvin. Però la victòria de la Lliga tindria un ressò hispànic que podria perjudicar fonament els dies futurs de Catalunya. Fem la justícia de dir que el dretisme lliguer a Catalunya és ben català i àdhuc pot ésser republicà. No passa el mateix amb els afins de la Lliga a la resta de la península i un triomf dretista lliguer podria ésser un portell obert o un embà de rajola sola, per a l'èmpenta de les dretes, forçosament monàrquiques, hispàniques, damunt de Catalunya.

Havíem demanat una coalició d'esquerres ja en les eleccions passades de Diputats a les Corts d'Espanya. Una confiança de grup, poc vident, féu que aquelles eleccions es perdessin. Ara havíem demanat de la coalició una llista de noms fermes i que podessin donar garantia de competència i probitat. Hem deixat dit que les eleccions del diumenge tenen una importància extraordinària tant en sentit polític com en sentit administratiu.

Hem de fer constar, amb la franquesa de sempre, que la llista de Candidats a Regidors hauria pogut tenir una major solidesa.

Ens diu un apologista de la candidatura esquerrana: "—La futura administració municipal anirà a càrrec de nou homes, segons la nova llei municipal. Nou homes de nom i de prestigi indiscutibles bé hi són en la candidatura que presenta Esquerra Catalana, en coalició." Pot ésser cert el que ens diu l'apologista de la candidatura de les esquerres coaligades, però també és cert que en les eleccions del

diumenge s'ha de votar candidatura plena i que no és de bona política fer entrar homes, com aquell que diu, per la gattonera.

Ens creiem en el deure de fer semblants manifestacions perquè al partit no se'l pot arrossegar per deure. Cal fer-lo actuar per entusiasme. Molts seran els esquerrans que aniran per deure a votar la present candidatura de l'esquerra, convençuts que, més enllà de centres, de centrets, de grups, de grupets i de politicades, es podien haver trobat noms que fessin vibrar esquerranament les multituds.

Nosaltres, esquerrans, no hem pas de dir que votarem les Esquerres i que recomanem, amb tot el braó, que es voti la coalició de les Esquerres. Però és que creiem que per als grans esdeveniments, com per a les grans solemnitats, s'ha de treure el millor que hi ha a cada casa.

Per l'aspecte polític no creiem que cap esquerrà pugui dubtar un instant vers on ha d'anar el seu vot. Restat l'aspecte administratiu. Nosaltres, administrativament, coneixem bé la història de la Lliga i sabem que no es pas la Lliga qui ens ha de salvar. Hi ha part del poble que —cridat pels mateixos homes de l'Esquerra—, ha considerat que la passada administració municipal havia estat una fallida gravíssima. Per aquests s'havia de donar una llista de regidors que tinguin un esclat veritable, que fos un respalller que es podés considerar segur.

Les objeccions que fem —tardanes, no esmenables, inoportunes, si es vol, a la creença d'alguns que entenen per disciplina deixar fer el que ells vulguin— a's de L'ESQUELLA no ens apartaran pas del nostre deure d'esquerrans. Parlem per altres, als quals hem de dir que votin les esquerres i que no es desentenguin després, ans al contrari, i que, com nosaltres, es preparin a enrobustir la veu per aconseguir que la victòria d'uns homes d'esquerres pugui ésser un autèntic triomf d'ideals esquerrans.

En aquestes eleccions no s'ha de fer triomfar certs senyors, melics de societat política, o determinats representants d'interessos de grup o de fracció. Els autèntics esquerrans votaran en aquest sentit. Això vol dir que cal que els votats se'n adonin i que, ultra l'etiquetament d'esquerrans, portin al Consistori un renovellament esquerrà i una fecunda labor esquerrana...

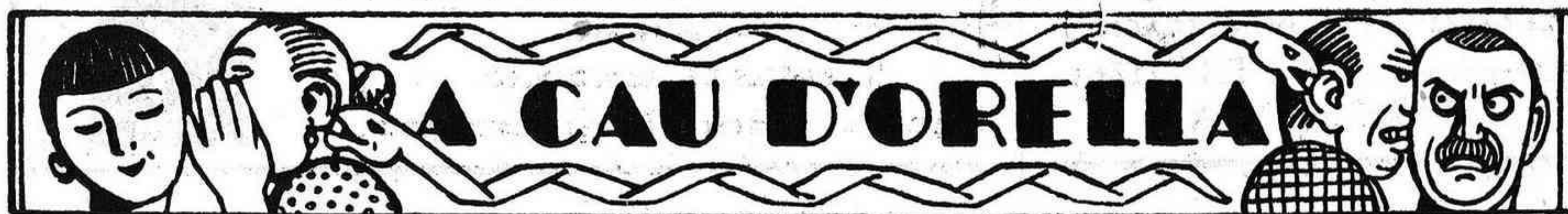
Ja dit el que hem cregut deure polític de consciència dir, recomanem que tots els nostres llegidors votin, com votarem nosaltres, la candidatura de coalició d'Esquerres de Catalunya.

Encara que sigui per deure, si no és per entusiasme!

Avis als nostres corresponsals

Des d'aquesta setmana les oficines de redacció i administració del nostre setmanari s'han traslladat al carrer d'Arrepentides, 8, baixos. Tel. 21361.

Preguem als corresponsals i venedors que en prenguin bona nota pels efectes de correspondència i compra del setmanari.

COALICIO COMPLETA

Llegim al "Full Oficial" del passat dilluns:

"Després del míting a la Monumental, els ex-ministres de la República que vingueren a Barcelona per prendre part en el míting, foren obsequiats pel President de la Generalitat, senyor Companys, a la Font del Lleó.

Hi assistiren els senyors Rivas Cherif, Nicolau d'Olwer, Gassol, Prieto, Casares Quiroga, Martí Esteve, Terradelles, Xirau (A.), Alavedra, Gubern, Bolívar (ex-subsecretari d'Instrucció Pública), Lluhi, Domingo, Casanoves, Azaña, Aguadé, Pi i Sunyer, Bello, Dencàs, Artur Menéndez i López Llausàs."

Suposem que aquest darrer assistí al tec en representació d'"El Be Negre".

ARA LI HAN TROBAT EL CARREC!

S'assegura que és possible que vagi al Ministeri d'Hisenda el senyor Emilià Iglésies.

Per fi s'hauria trobat el càrrec que l'Emilià Iglésies pot exercir amb més profit i competència!

Triomf de dretes i l'Emilià Iglésies a Hisenda, per força han de fer donar un tomb a les coses. Ja es pot augurar que anirem bé!

FERRAN DE SAGARRA I ELS VERSOS

El senyor Ferran de Sagarra i de Castellarnau perorà en el míting que la Lliga Catalana celebrà el passat diumenge al Teatre del Bosc. I aquest sant dia el senyor Ferran de Sagarra i de Castellarnau s'engegà amb un discurs esmaltat de versos.

Primer fou una estrofa de "Els Segadors".

"Varen treure el bon Jesús tot cobert amb un vel negre."

Frase de míting: "Els de l'Esquerra no poden cantar "Els Segadors". També ells han tret el bon Jesús de les escoles." Francament de clown! Segurament que els de la Lliga els haurien cantat a Madrid quan es posaren al costat del Borbó.

Altres versos:

"Tres voltes lo cenyiren, tres voltes lo trencaren saltant com un lleó."

Comentari del senyor Ferran de Sagarra als versos de Mossèn Verdaguer:

"Cal saltar com un lleó que trenca totes les concupiscències!"

Això és molt bo!: "un lleó que trenca totes les concupiscències, saltant". Suposem que serà saltant a la corda...

El senyor Ferran de Sagarra saltà com un lleó que trenca totes les concupiscències. El públic escoltà aquesta frase i udolà... udolà com un lleó que es prepara a fer cua per votar...

Tot divertidíssim! Bon bagatge per a ocupar amb profit una Regidoria... Mare de Déu de Núria: "Salveu-lo!"

LA CANDIDATURA DELS METGES

Alguns diuen que la candidatura de les Esquerres és la candidatura dels metges.

N'hi ha sis!

Els qui creuen amb metges fan bons auguris per la futura salut de la ciutat de Barcelona...

Els qui no hi creuen!...

EL SABOTATGE DELS ALTA-VEUS

En el míting de la Monumental foren sabotejats els altaveus.

Qui els sabotjava?

Uns diuen que els de la F.A.I. Altres que els de la Lliga.

Uns i altres donaven raons.

Els de la F.A.I. sabotjaven els oradors per odi a les esquerres, més o menys rivals.

Els de la Lliga la sabotjaven perquè, com Cambó no té gaire veu, els seus tampoc no volien que en tinguessin els altres!

JA NO HI HA "ENXUFES"

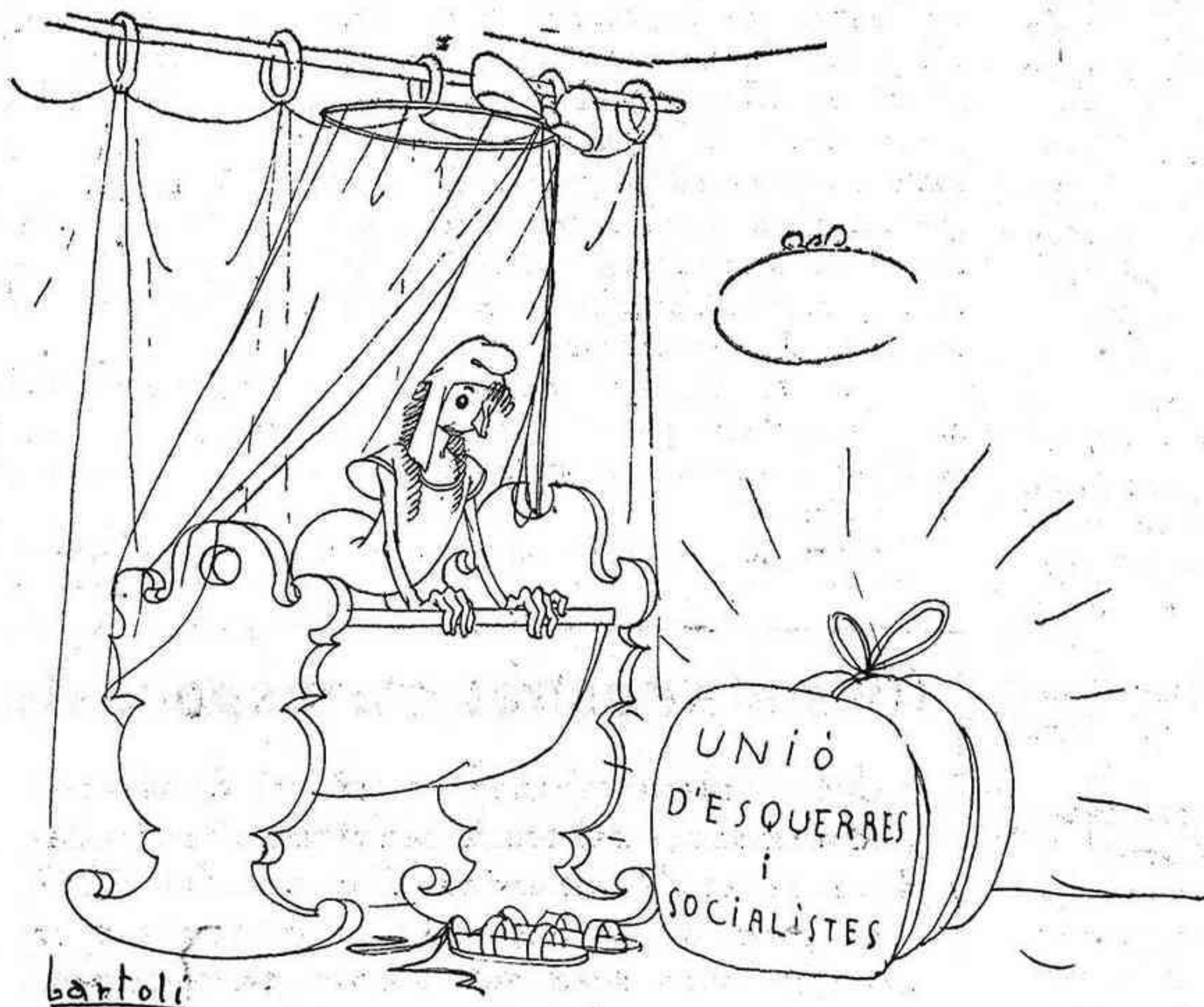
No n'hi ha?

No se'n parla, que, per a molts, equival al mateix.

Que ho digui el senyor Pic i Pon. És com en el temps de la monarquia. Ningú no veia les despeses de la casa reial.

Quan un Ministre de la República ha cobrat un sou —necessari al lloc que ha d'ocupar—, les dretes han cridat: "Fixeu-vos com gasten!"

Sort que tenen les Dretes. Les Esquerres no van tant a xafa-taló, ni els plau fer retrets. És per això que no es parla d'"enxufes".

El regal que el Pare Noel ha fet a la República.

QUE OPINEN DEL DISCURS DE L'AZAÑA A LA MONUMENTAL?

Joan Estelric: "Jo parlo millor. Al senyor Azaña li falta haver llegit els clàssics."

Joan Soler i Gener: "Llàstima que no sigui carlí."

Joan Andreu i Miralles: "Pren pastilles de les de casa; és el que li dona l'oratòria."

Josep M. Cardona i Espunyes: "Els que tenim diners, ens riem dels oradors."

Montserrat Serra Bellolell de Roig-Chovar: "No sé aquesta gent que han de venir a fer a Catalunya! La Lliga únicament s'apropa a ells quan va a Madrid."

Lluís Duran i Ventosa: "Ja em sentiran a mi ara que aniré al Municipi."

La Superiora de les Clarisses: "No em parlin d'aquest home! Té paraula d'infern!"

Joan Andreu i Miralles: "Què em demana? La cotització dels cotons?"

El senyor Pic i Pon: "Parla bé! És molt "obsequient"."

El senyor Cambó: "No l'he anat a escoltar. Ell tampoc no ve quan jo parlo."

LA DIVINA PROVIDENCIA

Els nobles espanyols, gairebé tots ells, varen treure els diners dels Bancs d'Espanya.

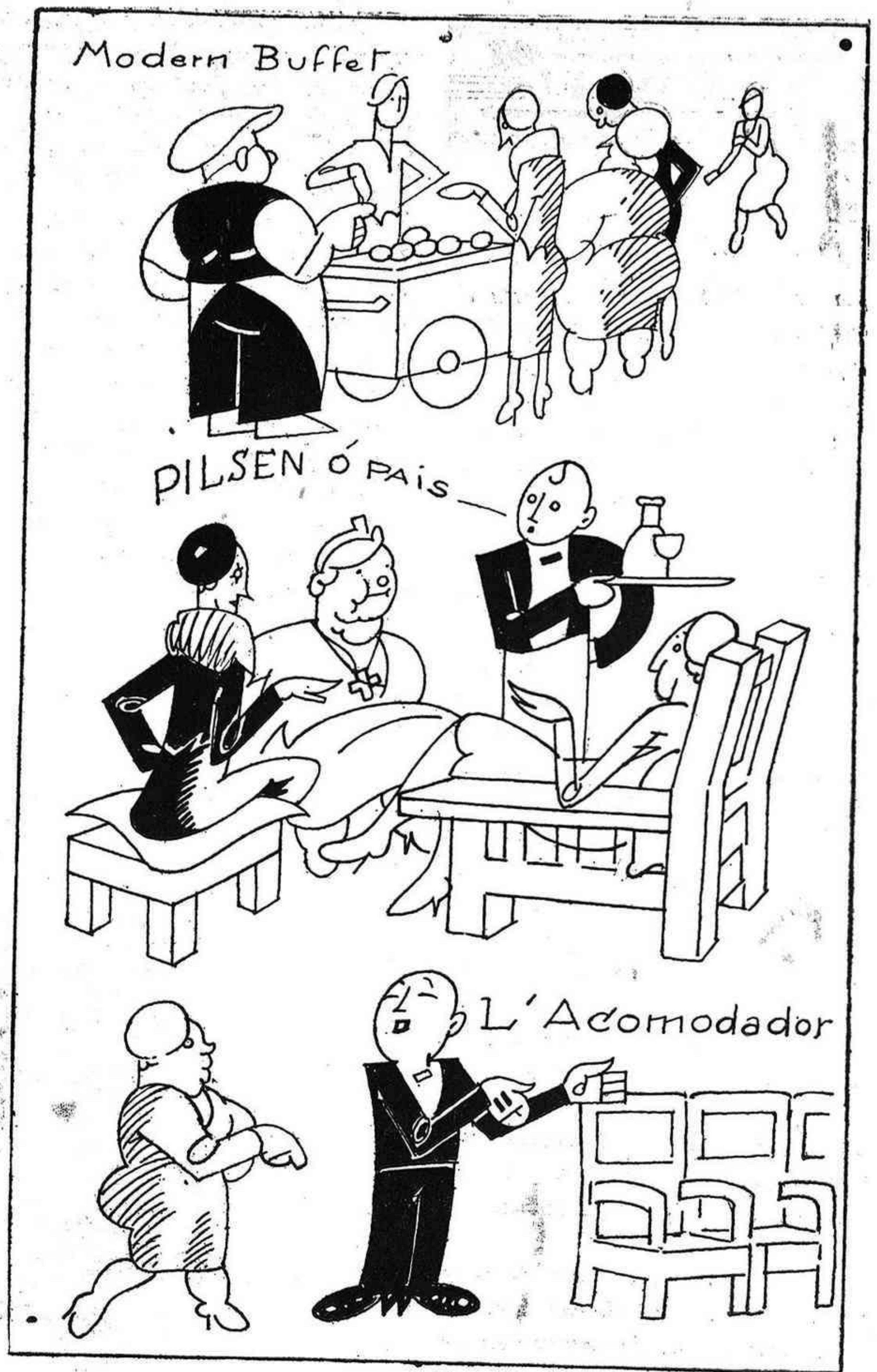
Calia protestar i fer monarquia. Amb la república els seus diners no tenien seguretat en els nostres bancs.

La seva flaire segura els portà a comprar bons municipals de la ciutat de Baiona.

Ara ha vingut l'estafada de Stavisky i els nostres nobles han perdut molt diner.

Entre això i les "revolucions" encarregades als seus partidaris hispànics la cosa va magra.

Decididament, la Divina Providència s'ha fet republicana!

D'eleccions.

La previsorora Lliga al carrer de Casp.

Compreu el deliciós licor

Estomacal CAPRINET

ÉS EL MILLOR

EL TEATRE CATALÀ O EL MALALT IMAGINARI

La veritable tragèdia que passa el nostre teatre és la d'haver de suportar, per una banda, el pes de les pròpies xacres, inevitables en tota institució que estimi, i de més a més els parers, diagnòstics, receptes, cataplasmes i potingues dels innombrables doctors, arrencaqueixals i curandars que es preocupen de la seva salut.

Des de temps immemorial, la primera feina que s'encarrega al nou entrant en la redacció d'un diari, és la de fer ressenyes de teatre català, i per això hom ha aconseguit crear una crítica absurda, absolutament idiota. I la primera comesa de l'home que ve de l'hort, posat a crític, és la de descobrir Mediterranis, enterrar i desenterrar prestigis, amb ritme de pèndol, i, sobretot, endevinar i si cal inventar una tara nova ne el cos sofert del nostre teatre.

Si poséssim al sol tota la bugada de les facècies, estirabots, "gaffes" i ni-cieses dels crítics de teatre català, ompliríem els terrats de les redaccions de més de quatre periòdics. No ho fem, perquè cadascú es guanya la vida com pot.

No ens sabem estar, però, de sublevar-nos contra el so ploraner i elegíac de la cobla de sacs de gemecs i de xeremies que toca per la mort del teatre català. L'única cosa que ha mort, que ha deixat definitivament d'existir, és una manera de fer, d'entendre i d'organitzar el teatre català. El que resta rompuda és aqueixa xarxa de tela d'aranya que es teixia i s'estenia des de certes redaccions, certs cenacles o peixeres i certs organismes més o menys oficials als teatres on es representava en català. El que ha acabat és el teatre de fideus primis amb brou d'escopina; els galls de cartró farcits d'encenalls; les comèdies d'aigua de malves o de pega dolça.

El públic que assistia, primerament resignat, després amb la boca oberta de tant badallar i finalment del tot endormiscat a les representacions de teatre català a què se'l condemnava, ha fallat amb la seva abstenció el tancament d'aquests fumadors d'opi en què s'havien convertit els nostres escenaris. Emprant termes del llenguatge electoral, diríem que el públic, amb la seva no assistència, ha votat contra una determinada política i contra certs procediments teatrals.

No manca qui, volent amagar el propi fracàs, arriba a la conclusió grotesca que comptat i debatut ens hem estat barallant amb fantasmes, car ha fet la troballa que el teatre català,

això que es diu teatre català, no ha existit mai i que la seva suposada existència, com a institució viva i impulsora del nostre renaixement, és només que un bluff i una abllucinació col·lectiva... Diran el que voldran i ningú no s'ho creurà. Els precursors del teatre català han marcat en el camí un solc profundíssim que res ni ningú no podrà esborrar. Desapareixerien tots els teatres del món, que cauen de vells, i el nostre tindria encara molts anys de vida, pel motiu que només passa el xarampió. El que necessita són bons aliments, aires sans, distraccions, canvi de règim i deslliurar-se, sobretot, de vicis lletjos i de males companyies...

PANICAL

D'eleccions.

Sí, TOTS TENEN RAÓ els qui diuen que votar la Lliga és votar la clerecia i la monarquia.

VUITS I NOUS I CARTES QUE NO LLIGUEN

EL GRAN STAVISKY

A tot arreu couen faves, que diu un adagi castellà. Veig que a París, també. Penso que pels diaris s'hauran assabentat de l'"affaire" Stavisky, l'home que ha fet una estafa que passa dels 500 milions de francs, com aquell que no diu res. Naturalment, el "financer" bons per ara, gràcies. Ell més tranquil que un pèsol. Els qui no estan tranquils són els pobres incauts que han ajudat amb els seus diners, a fer encara més cèlebre l'aventurer... Els qui no ho estan tampoc, són un

sens fi d'homes polítics, d'altres personalitats, de pares de la Pàtria, que havien encobert els jocs de prestidigitació de l'aprofitat home de negocis... La "Chambre" se n'ocupa. "Es farà justícia, caigui qui caigui..." Ell ja ha caigut, ara falten caure els qui l'apuntalaven.

Vol dir que d'ací uns dies no se'n parlarà més, i que els únics que hauran rebut seran aquests pobres desgraciats, que aplaudeixen discursos, que van a la guerra a defensar la pàtria i a fer-se trencar la cara, els qui paguen els impostos i les contribucions, els qui si no treballen, no mengen, i

el que és pitjor, no poden arreconar diners per a mantenir tots els Staviskys, els Ballesteros, els Hanau, etc.

Aquests ja han rebut... Fan com els aristòcrates. Per ells cada dia, es dia de rebre...

L'EXPOSICIO DEL NU

Penso que tots vosaltres ja haureu anat a visitar l'Exposició del Nu. Si no ho haveu fet, ja hi esteu anant baix pena de perdre l'ocasió de veure un conjunt d'obres admirables com poques vegades us serà possible de contemplar.

Aquesta exposició que ha terroritzat les drètes, els capellans i els senyors Esteves, ha servit per donar a comprendre la llana, el cavernicolisme i la estupidesa de què és capaç la "gent d'ordre".

A tot arreu del món, ningú no s'espervera davant una obra d'art representant un nu...

Ací, sí.

Però és comprensible... Ací, en els Music-Halls, es fan les més repugnants exhibicions, ací tenim una Criolla amb invertits gairebé oficials, ací, en aquest país, on ningú no llegeix, i on de *L'Hereu*, de Prudenci Bertrana, es venen 2.500 exemplars, mentre que els llibres i publicacions pornogràfiques es venen a milers i enriqueixen els seus innobles editors, ací, una exposició del nu, esvera la gent...

País d'hipòcrites, país de "cachoteries", país de Tartufs... país de drètes...

País de frares i monges que voten, país de Lliga Regionalista, de Cambons i Ventoses...

Vosaltres sou més immorals vestits, que tots els nus de dona que pugui pintar un artista extasiat davant la imponderable bellesa d'un cos femení, única i veritable divinitat a qui deu adorar tot home que sigui "home".

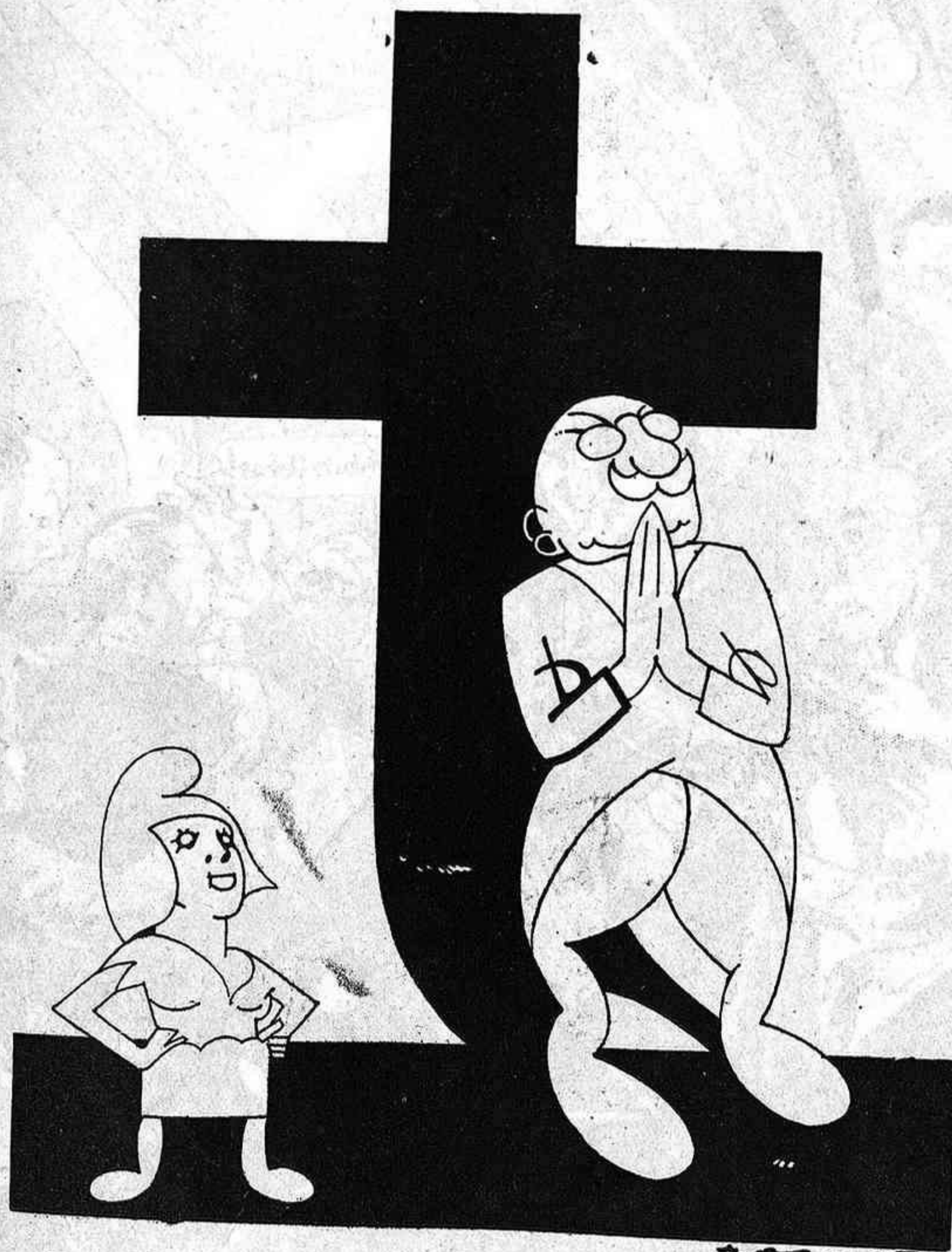
NOVES CURTES

Al míting de la Monumental, veient entrar la gent, veiérem al Comandant Valdès, el Jutge instructor del procés de Garraf. Anava acompanyat d'un gos que per cert se li assemblava molt.

Es veu que ha canviat d'amistat el comandant, perquè abans era ell el qui acompanyava el simpàtic i cultíssim fill de l'exquisit i sentimental general Barrera (que al cel sigui ben aviadet).

—o—

A Romea, continuen fent plens amb "El Divino Impaciente". Vaja, diguin el que vulguin, no hi ha com en Segarra per a portar gent al Romea!

La República al divino impaciente.

Llàstima gran que el país no hagi descobert abans els teus dots, Aleandro.

BIBLIOTECA DE BARCELONA

BIBLIOTECA DE BARCELONA

Macià! gràcies a tu s hem desemmascarat.

PASSANT

EL PERILL DE FER FRASES

Tots recordeu el senyor Lerroix. El senyor Lerroix hi hagué un temps que fou molt popular a Barcelona. Viuen encara alguns homes — carregats d'anys, però viuen—, que recorden aquell temps que Lerroix havia *sentado sus reales* —que bé hi va això de *reales* en aquest moment— a Barcelona.

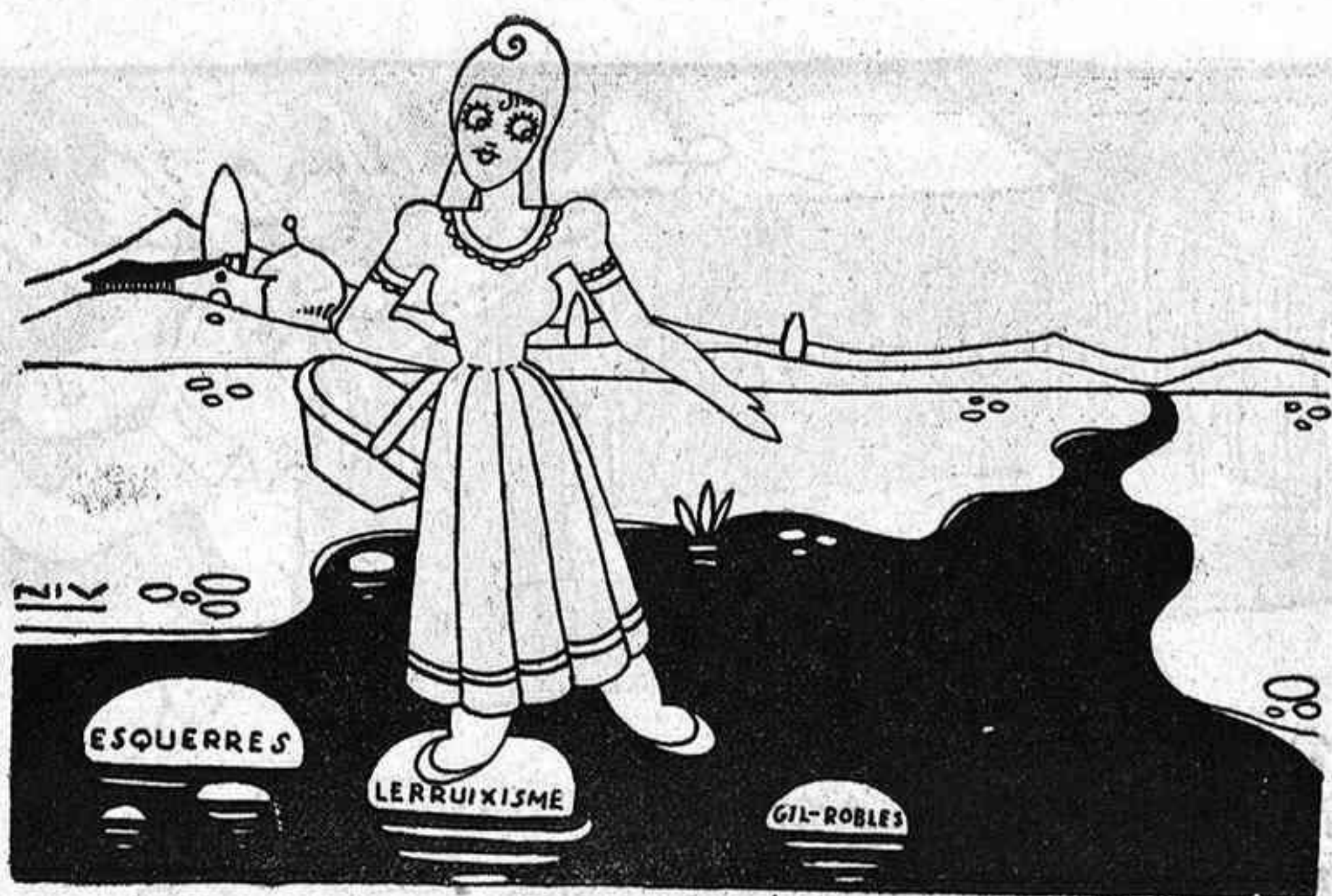
Llavors el nostre "Picarol" ajudà a popularitzar-lo, sense que ell li ho agrais. Què hi farem! Els grans homes són així!

Al Lerroix d'aquell temps el nostre "Picarol" el representava amb un *jipijapa* ornat amb la cinteta de la grandesa monàrquica i el representava amb un ull al ventre. Aquell ull al ventre que "Picarol" pintava a Lerroix, esdevingué famós. Avui encara hi ha gent que no concep Lerroix sense aquell ull. I això que ha passat temps!

Llavors li deien l'Emperador del Paral·lel. Avui li diuen Déu Alexandre. Però li diu una gent dolenta que li vol mal.

Avui Lerroix ha canviat molt. Abans deia coses terribles que escandalitzaren la gent honesta i entenimentada. Parlava d'alçar el vel a les novícies i fer-les mares; que la propietat era un robatori, etc., etc., etc.

Avui parla en un to molt diferent. Avui, sabent que hi ha monàrquics facciosos que han conspirat contra la Re-

La riuada del Feixisme.

Cap a quin costat es decantarà?

pública, parla de la necessitat de concedir una amnistia. I diu que és una cosa terrible l'haver tret les imatges del Crist de les escoles. I va a les eleccions de bracet amb els monàrquics, amb els cavernícoles. I dona la casualitat que ell vinga a dir que es republicà, però són els monàrquics i els cavernícoles els únics que l'aplaudeixen i comenten favorablement els seus discursos i les seves frases. Ja és trist això per un republicà! Ja és trist que un defensor de la República sols trobi la defensa dels enemics de la República.

L'altre dia Amadeu Aragay posà en un compromís el senyor Lerroix. Ja ho recordeu: era en la sessió necro-

lògica dedicada a Macià, aquella sessió que el paranoic Albinyana féu tan divertida.

Amadeu Aragay digué a Lerroix que l'escàndol s'havia produït gràcies al cristianisme d'"aquells senyors". Es referia als de la dreta.

I Lerroix respongué que ell estava més identificat amb el cristianisme d'aquells senyors —d'aquells senyors als que tothom té per enemics de la República— que amb els sentiments d'Amadeu Aragay.

La frase ha tingut molt èxit, un èxit al revés, i Lerroix mai més no se la podrà treure del damunt. I amb una frase així no es fa gaire broma.

Quirze de BESORA

Ingenuïtat.

—Veus aquest gos? Té cinc mesos i ja camina, i el teu germanet en té nou i encara no ho fa.
—Quina gràcia! El gos té quatre potes i el meu germanet només en té dues.

els contes de l'Esquella

UN DESIG

El senyor Maspons era un home feliç.

La seva senyora havia anat a casa del metge a causa d'uns mareigs i d'uns rodaments de cap, i n'havia retornat portadora d'una bona nova... La senyora Maspons, estava en estat interessant.

—Sobretot senyor Maspons —li havia dit el doctor—, no contradigui per a res la seva senyora...

I el senyor Maspons estava disposat a no contradir-la.

* * *

Però la bona senyora era una d'aquelles dones que s'enamoraven de tot el que veien.

I un dia, venint de la Barceloneta, l'esposa del feliç senyor Maspons, es va fixar en el cobrador del tramvia, un xicot d'uns trenta anys, carregat de salut, de botons platejats i de calderilla.

—Ai, Maspons!, i quin xicot més simpàtic...

—Vaja... ja el voldries comprar, tu.

—Ai, sí... o llogar... Maspons... lloga-me'l encara que no sigui més que per una horeta...

—Bufa! —va dir-se el pobre senyor, —això pren un caràcter alarmant...

Fins ara sols se m'enamorava de despertadors, de raspalls o bé de bateria de cuina... Ara ja se'm desvia...

—Lloga-me'l...! —anava repetint la seva senyora...

* * *

Passeren dos, tres, quatre, cinc, sis, i set mesos.

—Ai, Maspons —repetia dia i nit la muller—, i quin cobrador aquell...

—Però filla meva... què vols que hi faci, jo?

—Si tu volguessis...

—Què?...

—Portar-me'l...

—Mai... això mai...

—Tu no m'estimes...

—Però dona, tu no voldries pas que el meu honor...

—Ai, sí... sí que ho voldria...

—Mai... mai...! ho sents?

—Una vegada i prou... Sento que si aquell cobrador no ve, passarà alguna desgràcia...

—I bé, doncs, que passi... Jo no estic disposat a sacrificar-me a tal punt...

—Mal marit... Mal home...

* * *

I vingué el moment del part.

La senyora Maspons es va ficar al llit; va començar a fer marramaus, a

renegar i a girar els ulls en blanc.

Va arribar la llevadora portant totes les eines i el tirabuixó necessari.

El senyor Maspons era a l'habitació veïna, bo i tapant-se les orelles...

AMERICAN

American Radio
RAMBLA CATALUÑA, 89
BARCELONA

Apunte Vd. esta dirección y pida catálogo cuando desee comprar un aparato de calidad y garantizado

Precios sin competencia

I va néixer un nen, tot afeitat, sense bigoti ni barba; la llevadora el va agafar, i obrint la porta de la cambra, va dir bo i ensenyant-lo al marit que esperava impacientment:

—Miri, miri quin nen més maco...

El senyor Maspons el va agafar, el va mirar de tots costats, i oh desastre! Al clatell, el tendre infant hi portava com imprès una pancarta que deia: "San Antonio-Astillero".

Al peu de la lletra.

Adéu, estimada, adéu! Si no surto regidor, mai més no em veuràs el pel.

—Ola!...

FITXES

LLIBRES

"Ocells i Fússies" (Poemes). Oleguer Mullor.

Fixem-lo: un poeta. Oleguer Mullor! La fixació és una fixació de les que es poden fer davant d'uns vint anys.

Sensibilitat atòmica. Pot dir-me-la una polysaguera de sol: sensibilitat que mai no s'agrisa.

Música. Pifre? Clarí? Galop? Ni quan el poeta desencadena el vent. Un clavecí de notes de vidre. Wanda Landowska guiaria la inspiració musical d'una girl—ben rossa, —que no sentís damunt el pes de cap any.

Imatges. Salts de trapezi. Un tòpic bigarrat emmarca el salt: el gimnasta vesteix mallot blanc. Giravolta—algunes vegades—, de rebre un tret i poder tornar a l'escopetaire la bala amb les dents.

Originalitat. Una pell ja mudada. En el poeta Oleguer Mullor hi ha el poeta Oleguer Mullor.

Foradem un clar matí d'hivern amb un crit de salutació.

Oleguer Mullor, poeta!

Els tornaveus del dia repeteixen:—poeta!

"La Revista". Juliol-Desembre 1933.

Aquests números de "La Revista" que persistentment, insistint, amb exemplaritat meravellosa, gairebé per miracle en els temps que corren, ens vénen cada juny, arran de Sant Jordi, i cada desembre, arran de Nadal, seran anys enllà un fervorós homenatge al gran poeta Josep Maria López-Picó.

L'homenatge se l'hauria fet el poeta mateix. I se l'haurà fet purament, sense voler-ho, pel fet únic d'haver acoblat vora seu, amb un interès d'esperit i amb un amor ferm i conscient per atalunya, el que li ha estat possible de l'autèntica literatura de la nostra terra en els presents dies de prova.

"La Vida Gloriosa", de Felip Cortiella.

Un llibre que és la veu d'un home.

"La Vida Gloriosa" de Felip Cortiella és la veu idealista d'uns temps malauradament passats.

Porta una directiva i cultura. Porta una bona fe de lluitador de finalitats abstractes. Porta l'entusiasme d'un home que no demana res als ideals.

Un crit de Felip Cortiella. El llibre tanca molts crits semblants: "—La meua immensa tragèdia per franc i dreturer."

En els temps passats, sota el caliu de les "Vetllades avenir", hi havia un home: Felip Cortiella. Avui, entre el glaç de les nostres manifestacions d'art, hi ha uns noms. Són els noms dels qui befen als fervorosos, als abnegats, als entusiastes, als "francs i dreturers". Compareu la diferència de temps. Hem passat de la vibració a la letàrgia. I en tenim prou amb la facè-o la jeremiada.

Felip Cortiella encara és dels qui escriu: Bellesa, Ideal, amb majúscula. L'Ideal i la Bellesa l'exigeixen. La vida gloriosa és la vida de l'home que ha lluitat, no la dels epicuris fleamos de terrassa de cafè i de music-hall fins que apunta l'a'ba.

Hem llegit "La Vida Gloriosa" de Felip Cortiella amb un pregon enyor. El llibre podria portar per subtítol: "el meu cor al nu". I quant d'home nostre seria aquest llibre, fugint d'un tot de l'exhibició xacrosa del cor nu, a la faisó baudelairiana.

"La Barca d'Isis". Joan Oller i Rabassa. Barcelona. Una Barcelona especial, solcada per ratlles d'una vida barcelonina que té sabor, tacte, flaire i vibració.

Vives. "La Barca d'Isis" té moments, lluny del tema de la novella, que us sacsegen amb vigoria. La gent no és "escrita". Ella mateixa acciona i viu davant vostre.

Joan Oller i Rabassa és un novellista amb dots extraordinaris de novellador. Fica paisatge a les obres sense "fer" paisatge. Veu tipus ferm: passa per problemes.

En "La Barca d'Isis" hi ha la novella pensada i la novella escrita. Tema: esperitisme: —"Ja el tinc!"—Després hi ha la novella que surt sencera de la ploma del novellista; la que escapa al treball preconcebut.

El lector no agafa la novella. La novel·la agafa el lector. Casos d'interès. I un drama i uns tipus: Sòter, Genoveva, la serventa; la tieta, l'alcajota. Tot més enllà de l'heroï que orienta l'obra.

"La Barca d'Isis" és una realització. Hi campegen, com hem dit, els extrordinaris dots de novellista que posseeix Joan Oller i Rabassa, finalista del premi Crexells d'enguany, futur premiat amb aquest premi, segons el nostre auguri.

RAMON VINYES

Noticiari Mundial

Gratallops, 11 (Urgent). — En els cercles polítics d'aquesta ciutat es dona ja com a feta la ruptura del casament convingut entre la filla de l'acabat comerciant Sr. Espanya amb el fill de l'enginyer industrial Sr. Enric Mori.

Sembla que aquesta inesperada decisió ha estat presa de comú acord entre els pares d'ambdós promesos per tal d'evitar que la futura descendència d'aquell projectat matrimoni hagués de portar els cognoms de Mori-Espanya.

Pel que es veu, l'esperit de conllevància

imposa grans sacrificis en aquests delicats moments.

Terrassa, 11. — Ens comuniquen que, degut a certes gestions fetes pel líder de Lliga Catalana, es posarà en llibertat el famós anarquista d'aquesta ciutat. Serà posat en llibertat (no cal alarmar-se) només per uns quants dies, a fi de facilitar la campanya electoral de la Lliga.

Masquefa, 11. — El Sindicat del Ram de construcció i altres societats recreatives adherides al mateix ram, acordaren per unanimitat, després d'admirar l'artístic cartell de propaganda electoral, que Lliga Catalana ha dedicat al seu gremi, de votar íntegra la candidatura lliguera. Aquest és un altre dels èxits que pot apuntar-se el simpàtic i tendre partit polític de dretes barceloní.

Berlín, 11. — A les 6 i cinc del matí (hora local), el cap del Govern Sr. Hitler ha posat a la signatura de Hindenburg la declaració de guerra contra Espanya, per violació de tractats internacionals, puix que s'ha plenament comprovat el fet que Lliga Catalana ha plagiat, per a fins electorals, el cartell d'una casa industrial alemanya anunciador de cafiaspirina per al maldecap.

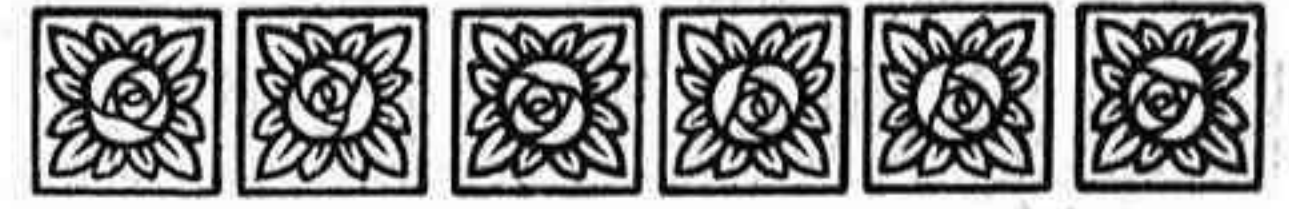
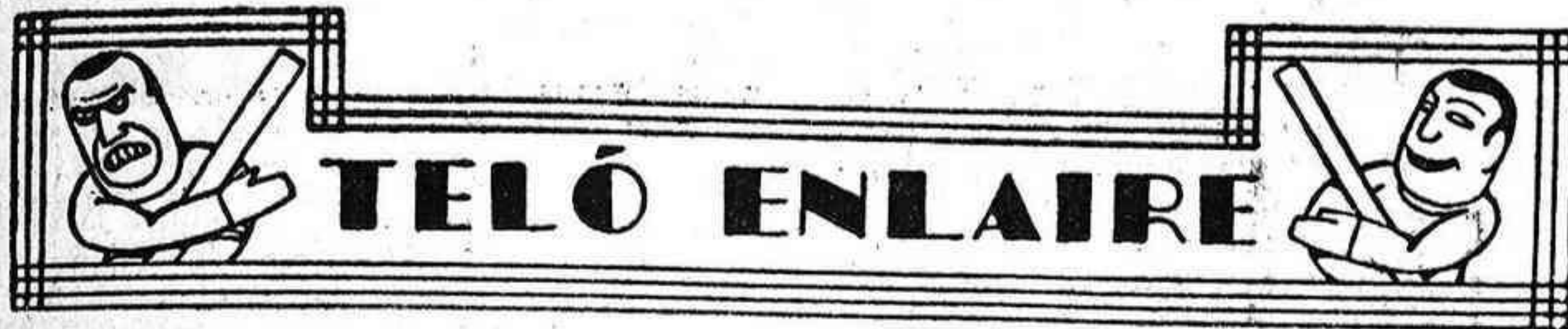
Sant Fost de Capentelles, 11. (De matinalada.) — Un grup bancari d'aquesta localitat ha cobert tres vegades l'emprèstit que Lliga Catalana havia llençat per subvenir les despeses que ocasionarà la compra de sandwiches i cervesa per alimentar l'imperterrit i abnegat cos electoral dels col·legis del cèlebre carrer de Casp.

Victòria-Nyansa. (Africa Central.) 11. — Fil directe. Un grup de missioners, aprofitant les vacances d'estiu, ha partit, avui, en el ràpid de tres quarts de dues, cap a Barcelona, per tal de prendre part al torneig electoral que es celebrarà el diumenge pròxim. Han anat a acomiadar-lo els prohoms més destacats de Lliga Catalana d'aquelles engires. En arrencar el tren, enmig d'un gran entusiasme, s'oí claríssimament un crit de "Salveu-la!", el qual fou corejat per les joves promocions lligueres del país que també hi assistien.

De la sessió solemne.

Em creia que això era el Congrés i resulta que és una Església.

LICEU

"Enda d'Uriac". òpera del Mestre Amadeu Vives. Lletra d'Angel Guimerà.

Un èxit? Musical i artísticament, sí. De públic, no.

"Enda d'Uriac" no era "Las Golondrinas".

O bé... no era...

Ai si "Enda d'Uriac" fos firmada Puccini!

La llegenda de les Monges de Sant Aïmant té música, ben ferenya, ben adient, ben catalana. I del Mestre Vives que no pensava encara en els diners dels èxits populars.

Hipòlit Làzaro féu un "Roger" ben ferm. La senyora Callao interpretà amb força la part d'"Urilda". Carme Gombau molt bé.

Una òpera d'autors de casa, cantada en català, i posada i dirigida per artistes de casa. Magnífics decorats també d'un pintor de casa. Diem tres noms: Enric Giménez, Lamote de Grignon, Salvador Alarma.

Públic? Públic, no. Per què?

Que ens ho expliquin els nostres rics. Les coses de casa, si no són eleccions, no valen la pena.

ESPANYOL

Passatemp, més o menys verd, mentre s'espera Papavert, que no és una obra verda.

Papavert és una obra nova dintre el gènere que conrea l'Espanyol.

Voldríem que fos un èxit.

NOVETATS

"La Posada del Caballito Blanco."

Esperem que la gent hi vagi i que "la posada" s'acrediti.

ROMEA

Conferència Pemàn. Mau! Negror de smokings monàrquics!

DOCTOR MORA - Vies Urinaries, Sífilis, Impotencia.
Plaça Universitat, 1- De 10 a 1 i de 4 a 8

COMIC

"Con el pelo suelto". Segueix això del "pelo".

Res més. Déu ens conservi la delícia dels nostres espectacles!

BARCELONA

La caragolada dança de Antonia Mercè, l'Argentina.

J. A. F.

Rda. Universitat, 17, 1er

L'organització més important d'Espanya 200 SUCURSALS

Trajos a terminis

Condicions favorables

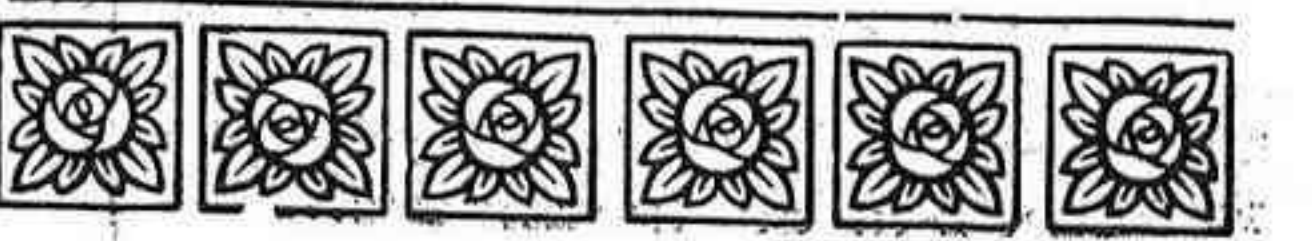
Portant la roba,

fem confeccions

a 50 pessetes

Informacions, 13845
Telèfons { Crèdits i "Hechures", 13569
Tallers, 12426

Rda. Universitat, 17, 1er

L'exposició del nú.

—¿Dues pessetes l'entrada?
—Al Paral·lel per una es veu al natural.

ESQUELLOTS

L'altre dia, en ple passeig de Gràcia, un autoòmnibus, atropellà un home i el matà. Això, que naturalment és molt de doldre, no té res d'estrany. A pesar dels senyals reguladors del trànsit, els atropellaments abunden d'una manera que fa fredat.

El cadàver restà dues hores a la via pública esperant el jutjat.
No calen comentaris.

—o—

Ara resulta que aquell gran cursi de Ramir de Maeztu és un admirador de l'Albinyana.

No ens ha d'estranyar, però és allò que diuen els catòlics: Deu els cria i ells s'ajunten. I un cop junts enyoren la cort.

Sí, és clar; no poden enyorar altra cosa

que la cort perquè de porc i de senyor se n'ha de venir de mena.

Sense ganes d'ofendre, hem de dir que molts dels ministres que avui formen el Govern de l'ex-republicà Lerroix no tenen una personalitat massa acusada. I per això que no recordem en aquest moment el nom del senyor ministre de justícia.

No és que ens interressi el nom, sinó una frase que ha fet, referint-se a Lerroix, després de la desastrosa intervenció de l'autor de *Alma en los labios*. Ha dit que si abans hi havia un Alexandre el Magne, avui hi ha un Alexandre el magnífic.

Nosaltres, pel bé que li volem, ens atrevirem a aconsellar-li que es deixés de fer frases.

A vegades és perillós.

El passat diumenge, a la Monumental, Lerroix i Cambó tingueren un gran èxit.

No és, com ja sabem que prenguessin part en el míting: és que cada vegada que algun dels oradors esmentava els dos noms eren acollits amb una ovació molt signifi-

cativa.

Demà passat eleccions. Unes eleccions que han d'ésser com una batalla per a reconquerir la República.

Tingueu-ho present. No ho oblideu. Demà passat el poble ha de donar una lliçó de ciutadania i de dignitat derrotant les dretes.

Ho exigeix el bon nom de Catalunya.

—o—

El feixisme espanyol fa una gran propaganda, una intensa propaganda.

Creiem que les autoritats republicanes de Catalunya haurien de preocupar-se un xic i evitar que els feixistes remenessin la cua amb tanta impunitat.

I creiem que els bons republicans, quan trobin un propagandista del feixisme, han de donar-li una lliçó d'aquelles que es guaireixen amb àrnica.

carles

Any nou, vida nova.

—No noi. Any nou, vida vella, perquè continuaran els atracaments setmanals i les bombes.

L'Orquestra - Orquestrina

dóna categoria a les festes

Representant: Antoni Tarragona

Carrer Moles, 27, 2.ª 4.ª - Barcelona

**HOMBRES
DEBILES**

Impotents, mancats de vigor sexual, etc.

Tabletas de vida «GRAFF»

(A América HERCULINA) retornen la virilitat a l'home esgotat.

De venda a farmàcies i centres d'especifics. Gratuïtament enviarem faciele interessant

DEMANEU-LO A

LABORATORI «GRAFF»

Apartat, 415

VALENCIA

GRAFF

LA REGLA

PERLAS "FEMI"

Maravellós producte de la ciència moderna
d'acció segura, sense perjudicar la salut

De venda: Doctor Andreu, Segalà, Vicenç Ferrer i farmàcies

SUSPESA,
TORNA RAPIDAMENT
I SENSE PERILL AMB

NOM DE GARANTIA

GANIVETERIA "ARTERO"

Casa assortida amb tota mena d'eines de tall
pròpies del ram perruquer.

Especialitzada en l'arranjament (buidatge) i
ajustament de navalles i màquines barberes.

Llibreteria, 9 (prop de la Plaça la República)

BARCELONA

HOTEL MEUBLÉ EL RECREO

'CASA MASQUEFA'

Esmerat servei en habitacions de
3, 4, 5, 6 i 10 pessetes. Amb servei
d'aigua corrent freda i calenta.

Es lloga servei per a banquets.

R. de Sant, Antoni, 8

Princep de Viana, 3

Telèfon 12665

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novetats

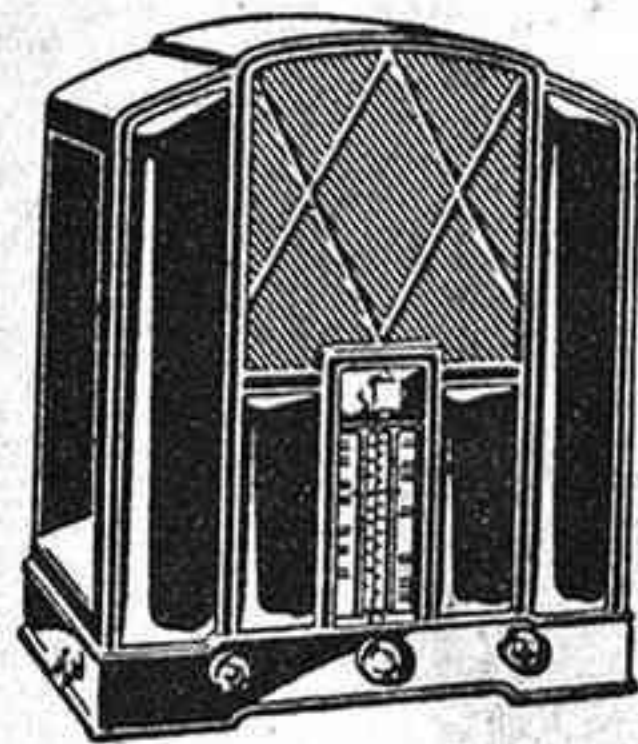
DETALLS PER PROGRAMES

LA BONA SOMBRA

Ball Continu tots els dies

de 6 a 9 i de 11 a 4 amenitzats per

DUES ORQUESTRES

Comptat

Plaços

DARRERES NOVETATS

Aparells de Radio

PERE PEREZ

«RADIO AFICIONADO»

Rambla de les Flors, 30

(tocant a la casa Llorens)

Cafès del Brasil

PER TOT ESPANYA

Exigiu els cafés
del Brasil
Són els més fins i
aromatics

CASES BRASIL

BRACAFE

STAMBUL - DANCING

(Estil Gran Casino)

Avinguda Francesc Layret, 106

Des de les 11 de la nit a 4 matí. Dissabtes
dies festius, de 6 a 9.

Grandios programa internacional de grans
atraccions.

Quartet líric-còmic:

TOTS ELS DIES, MARAVELLÓS
ESPECTACLE FRIVOL DE
LLUM I ALEGRIA

Orquestra típica argentina
Melodian Orchestra.

CONSULTORI MÈDIC del Dr. CASASSA

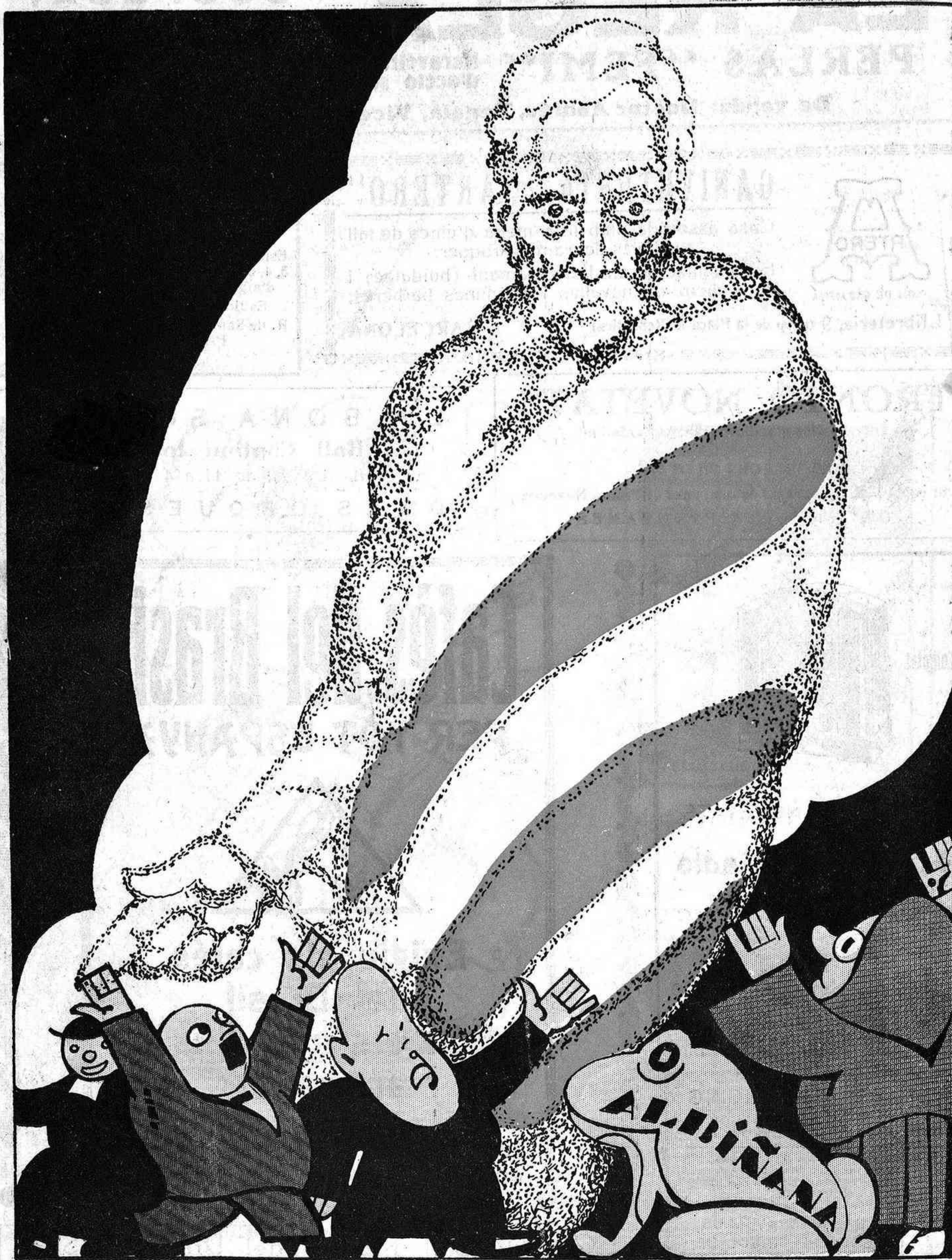
VIES URINÀRIES, SÍFILIS I PELL

: Preus Econòmics

De 11 a 1, i de 5 a 7

: Festius de 11 a 1

: TALLERS, 29, entresol

L'ombra d'en Macià.

Espanya, ací tens els veritables separatistes.